

af samme gaar over til en Person, som ikke fyldestgjøre Bestemmelserne i § 1. Jeg vil nu ikke tale om, at det Tillæg, der er søiet til § 17, vil staae i ringe Samklang hermed; men Tillæget fastsætter dernæst, at naar et registreret Skib eller een eller flere Parter i samme overdrages til eller erhverves af Nogen, der ikke fyldestgjør Betingelserne i § 1, skal de øvrige Medeieres Samtykke være fornødent. Tænk Dem nu, mine Herrer, den Bestemmelse, hvorom der netop hyppigst, eller dog meget hyppigt, vil blive Spørgsmaal, nemlig den om Bortfalg ved offentlig Auction eller Erhvervelse ved Arv, saaledes som den findes i det næstforegaaende Stykke! Hvad skal der da gjælde med Hensyn til det, der omhandles i denne Slutningsbestemmelse i § 17, som ganske i Almindelighed taler om, at der skal udfordres Medeiernes Samtykke til Overdragelsen og Erhvervelsen, altsaa ogsaa til den Overdragelse, som skeer ved offentligt Salg ved Auction? Vil man lade Auctionsdirecteuren være uden al mulig Veiledning med Hensyn til, hvorledes han skal forholde sig, naar der afholdes en Auction? Meldes der sig en Kjøber til en saadan Skibspart, staaer Auctionsdirecteuren der uden at vide, hvad han skal foretage; thi den gjældende Lovgivning giver ham ingen Veiledning til at afgjøre, hvilke Forsigtighedsregler han skal træffe, hvilken Sikkerhed han i alt Fald kan forlange, eller hvorledes han i det Hele skal stille sig for at nægte ved det offentlige Salg at overdrage Skibsparten til den, der melder sig som Kjøber, skjøndt det vil være ham umuligt paa Stedet at undersøge Vedkommendes Legitimation til at faae den overdragen. En Skibspart maa heller ikke erhverves ved Arv, saaledes som det næstforegaaende Stykke af Paragraphen bestemmer, men hvorledes kan en Lov gennem et saadant Tillæg bestemme, at en Fremmed ikke maa erhverve en Skibspart ved Arv, ret som om Erhvervelse ved Arv ikke foregik samtidsigt med den paagjældende Ciers Død, men som om den skulde finde sin Stadfæstelse og sin Udvikling gennem en Skifteforvalter. At sige i Loven, at Erhvervelsen af en Skibspart kun kan finde Sted med Medeiernes Samtykke, er virkelig uden al Betydning, og

det vil medføre Vanffeligheder, som ikke lade sig overvinde, naar Skibsparten er erhvervet ved Arv, thi der er ikke Spørgsmaal om fra Skifteforvalterens Side at sige: Du kan nu erhverve Skibsparten ved Arv; denne Erhvervelse er allerede foregaaet. Hvis Tillæget virkelig skulde gennemføres, maatte det give tilstrækkelige Forrifter for, hvorledes der fra Skifteforvalterens og andre Myndigheders Side skulde forholdes med Hensyn til den allerede gennem Arv erhvervede Part af et saadant registreret Skib ligeoverfor denne, jeg tør sige, meget løse Bestemmelse i Slutningen af dette Tillæg. — I Henhold til, hvad den høitærede Finantsminister har udtalt, og hvad jeg her har tilladt mig at anføre med Hensyn til Vanffelighederne og Ulemperne ved denne Tillægsbestemmelser Gennemførelse i det virkelige Liv, vil jeg altsaa efter min fuldeste Overbeviisning tilraade det høie Thing igjen at udstemme den.

Bærtelsen: Jeg kan subkommen slutte mig til, hvad den høitærede Finantsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) udtalte angaaende § 17, idet jeg, efter hvad de have ytret, maa betragte det for endogaa at være en farlig Sag, om denne Slutningsbestemmelse blev staaende. Derimod synes jeg, at den ærede Finantsminister ikke var ganske heldig ved at forsvare det af ham til § 14 stillede Endringsforslag, idet han nemlig som Grund for, at vi atter skulde forandre denne Paragraph, anførte, at Navnesliste meget ofte i fremmede Havne kunde give Anledning til Svig eller „Defraudation“, som han kaldte det; jeg indseer slet ikke, at dette er nogen Grund til at nægte Navnesliste i indenrigske Havne. Loven, saaledes som den nu foreligger, lyder netop paa, at det kun skal være Skibe, der ere i indenrigsk Fart, tilladt at stifte Navn, uden at Cierfifte finder Sted, saaledes at Skibe, der ere i indenrigsk Fart, i alle Tilfælde ikke faae Lov til at stifte Navn uden ved Cierfifte. Dersom ramte den høitærede Finantsministers Indvending slet ikke den Bestemmelse, som er optagen i Loven, idet det kun er Skibe i indenrigsk Fart, der faae denne Indrømmelse. De